

ASOCIACE MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ A ŽIVNOSTNÍKŮ ČR

AMSP ČR

V Praze dne 10. května 2019

Čj.: GŘ/104/2019

Název materiálu:	Návrh zákona o odpadech
Připomínkové místo	Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR (AMSP ČR)
Telefon :	+420 236 080 454
e-mail:	amsp@amsp.cz

K předloženému Návrhu zákona o odpadech má Asociace malých a středních podniků ČR (AMSP ČR) následující připomínky:

Č.		OBECNÉ PŘIPOMÍNKY	Zásadní/ Doporučující
1.	Obecná	Absence některých funkčních institutů zákona č. 185/2001 Sb. Návrh zákona o odpadech neupravuje institut oprávněné osoby a nestanoví přechod povinností v rámci řetězce nakládání s odpady (ust. § 16 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb.). Povinnosti stanovené návrhem zákona o odpadech nepřecházejí na osoby, které odpad přebírají do svého vlastnictví. Osobám přebírajícím odpad k němu vznikají povinnosti ze zákona, avšak osobám, které odpad předávají, povinnosti v důsledku předání odpadu nezanikají. Namísto řetězce osob, na něž práva a povinnosti související s nakládáním s odpady postupně přecházejí, dochází k násobení osob, které mají k témuž odpadu tytéž povinnosti. Absence uvedené úpravy se promítá do řady ustanovení návrhu zákona o odpadech (k tomu blíže v následujících komentářích k jednotlivým ustanovením). Oproti deklarované snaze po zpřehlednění nakládání s odpady tak má dle našeho názoru návrhem zákona o odpadech dojít k množení osob	Zásadní

		<p>majících tytéž povinnosti k týmž odpadům, a tím ke znepřehlednění nakládání s odpady, potažmo ke ztížení kontroly nakládání s odpady.</p> <p>Navrhujeme, aby byl do návrhu zákona o odpadech doplněn přechod práv a povinností k odpadům při přechodu vlastnického práva k nim.</p>	
2.	Obecná	<p>Nesrozumitelnost, nepřehlednost návrhu, neurčitost/nedostatečnost zmocňovacích ustanovení, absence prováděcích právních předpisů (jejich návrhů).</p> <p>Samotný text návrhu zákona je komplikovaný a nepřiměřeně rozsáhlý. Po doplnění prováděcích právních předpisů hrozí, že vznikne legislativně komplikovaný, uživatelsky nejasný rámec pro odpadové hospodářství, který bude na dlouhou dobu negativně dopadat na všechny subjekty (firmy, obce, města i občany, ale i státní instituce). Z textu návrhu je zřejmá snaha popsat všechny možné procesy a eventuality, což bude v budoucnu při každé změně vnějších podmínek vyvolávat nutnost dalších a dalších novelizací zákona i prováděcích právních předpisů.</p> <p>Absence prováděcích právních předpisů, které návrh zákona předpokládá, navíc nedovoluje komplexně posoudit navrhovanou právní úpravu.</p> <p>Některá zmocňovací ustanovení návrhu zákona nejsou dostatečně určitá a v důsledku toho mohou prováděcí právní předpisy dále snížit srozumitelnost právní úpravy.</p> <p>Navrhujeme zjednodušení návrhu zákona a navrhujeme dále, aby byly k připomínkám předloženy návrhy všech prováděcích právních předpisů, jejichž přijetí se předpokládá.</p>	Zásadní
3.	Obecná	<p>AMSP ČR vítá a podporuje, že se zákon o odpadech věnuje zvýšení třídění komunálních odpadů.</p> <p>Nicméně cíle Balíčku pro oběhové hospodářství se týkají recyklace komunálních odpadů.</p> <p>Ale navržený zákon, respektive změny souvisejících zákonů, neobsahují žádná opatření na podporu skutečné recyklace.</p> <p>V návrhu zákona zcela postrádáme pomoc se zlepšením odbytu výrobků vyrobených z recyklátů (zelené zakázky, nižší DPH pro zpracovatelský průmysl) a zdražení (vyšší zdanění) primárních surovin.</p>	Zásadní
		KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY	
4.	§ 3 odst. 4	V odstavci 4 návrhu jsou v písmenech a) až e) uvedeny aspekty, které mají být zohledněny při uplatňování hierarchie odpadového hospodářství	Zásadní

		<p><u>Připomínka:</u> Chybí definice pojmů.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Použité pojmy nejsou definovány. není zřejmé, jak mají být uvedené aspekty aplikovány.</p> <p><u>Návrh:</u> Z návrhu zákona vypustit toto nejasné ustanovení anebo jej přepracovat.</p>	
5.	§ 8	<p>V odstavcích 1, 2, 3 se uvádí, že odpad přestane být odpadem po recyklaci, poté co byl předmětem některého ze způsobů využití či byl připraven k opětovnému použití, a to okamžikem zahájení přepravy ze zařízení</p> <p>V odstavci 4 je na rozdíl od předchozích odstavců stanoven okamžik, kdy odpad přestane být odpadem – ve chvíli jeho zpracování do výrobku v zařízení, které přijímá odpady jako vstupní surovinu podle § 21 odst. 2.</p> <p><u>Připomínka:</u> <u>Chybné nastavení okamžiku, kdy odpad přestane být odpadem.</u></p> <p><u>Vysvětlení:</u> Dle důvodové zprávy k návrhu zákona o odpadech byl okamžik, v němž odpad přestává být odpadem, stanoven za účelem snížení administrativní zátěže a zajištění právní jistoty adresátů právní normy. Zvolený okamžik však tato kritéria nesplňuje a tato právní úprava ani neodpovídá skutečnosti.</p> <p>Ve skutečnosti přestane být odpad odpadem v okamžiku vstupu do procesu zpracování, když výstup z procesu zpracování nemůže být za odpad považován. V rámci procesu zpracování v zařízení jsou vynaloženy další náklady a přidány komponenty, které nemusejí být odpadem, dochází ke změně hmotnostní bilance (například v důsledku sušení, fyzikálně-chemických reakcí) a dále vznikají nové odpady odlišné od těch, které vstoupily do procesu zpracování jako suroviny / vstupní materiál, jedná se tedy spíše o výrobní proces než o proces zpracování odpadu ve smyslu odpadové legislativy. Výrobní proces má jiné sledování vstupů a výstupů než proces zpracování odpadu ve smyslu odpadové legislativy.</p> <p>Pokud by měl být zachován požadavek na ukončení odpadového režimu v okamžiku zahájení přepravy ze zařízení, přineslo by to, na rozdíl od cílů deklarovaných v důvodové zprávě o zjednodušení evidence, řadu komplikací, např. zvýšení administrativy, vedení dvojí evidence (odpadové a výrobní,</p>	Zásadní

		<p>příčemž odpadová evidence by objektivně nemohla být porovnávána se skutečným stavem). Při kontrole či podávání ročního hlášení o odpadech by nebylo možné fakticky ověřit stav odpadů dle evidence odpadů na skladě, když tyto odpady by byly obsaženy ve výrobcích. Problematické by bylo vedení evidenci také v případech, kdy do procesu zpracování / výrobního procesu vstupuje více druhů odpadů než jeden.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byl jako okamžik, kdy odpad přestává být odpadem, stanoven okamžik, kdy odpad vstupuje do procesu zpracování v příslušném zařízení.</p>	
6.	§ 10 odst. 1, písm. e), f)	<p>K § 10 odstavec 1 písmeno e), f)</p> <p>V návrhu zákona se uvádí:</p> <p>(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí</p> <p>e) soustředováním odpadu umístění odpadu v prostoru, včetně prvotního třídění pro účely odděleného soustředování a dočasného uložení odpadu v daném místě,</p> <p>f) odděleným soustředováním odpadu soustředování odpadů, kdy jsou jednotlivé odpady roztříděny podle druhu, kategorie a materiálů odpadu s cílem usnadnit jejich následující zpracování,</p> <p><u>Připomínka:</u> V návrhu zákona chybí definice pojmu prvotní třídění a definice prostoru je neurčitá. Není ani jasné, co za konkrétní činnosti se míní soustředováním odpadu.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme vypuštění pojmů „soustředování odpadu“ a „oddělené soustředování odpadu“ z návrhu zákona nebo jednoznačné definování těchto pojmů.</p>	Zásadní
7.	§ 10 odst. 1, písm. h)	<p>V návrhu zákona je uvedeno</p> <p>h) sběrem odpadu soustředování odpadů právnickou osobou nebo podnikající fyzickou osobou od jiných osob pro účely předání do zařízení na zpracování odpadu, pokud uložení odpadu v zařízení ke sběru odpadů nepřesáhne dobu 9 měsíců,</p> <p><u>Připomínka:</u></p>	Zásadní

		<p>Omezení lhůty pro uložení v zařízení ke sběru odpadů je bez řádného odůvodnění.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> U odpadů, jejichž produkce je nízká, by v důsledku omezení doby, po kterou může být odpad soustředěn v zařízení určeném pro sběr odpadu, nedůvodně narůstala administrativa i náklady na nakládání s příslušným odpadem, zejména by však mohlo docházet k nárůstu dopravní zátěže, když by musela být expedována menší množství dříve, než se naplní optimální přepravní dávka, a tím k ohrožení (zatěžování) životního prostředí. Některé odpady by musely být ukládány nejen podle katalogových čísel a vlastností, ale také podle datumu příjmu, což by zvyšovalo prostorové nároky. To samé platí pro lhůty u skladování odpadů.</p> <p>Dle navrhované právní úpravy je třeba, aby bylo zařízení určené pro sběr odpadu povoleno rovněž jako zařízení určené pro skladování odpadu, má-li být odpad v tomto zařízení soustředěn déle než 9 měsíců. Dle důvodové zprávy (viz komentář k ust. § 32) se v takovém případě počítá lhůta vztahující se ke skladování odpadu. Přestože tento výklad nevyplývá z textu návrhu zákona o odpadech, tendence jej takto v budoucnu vykládat je zřejmá již z textu důvodové zprávy. Tento výklad však nelze akceptovat, neboť by byla nedůvodně omezována taková zařízení, která by byla určena ke sběru i skladování odpadu zároveň, oproti zařízením, která by byla samostatnými sběrnami, resp. samostatnými sklady odpadů. Za účelem prodloužení doby povoleného soustřeďování (ať už ve sběrně či skladu) odpadu by pak zcela jistě docházelo k přepravě odpadu ze zařízení ke sběru odpadu do zařízení ke skladování odpadu a zařízení, která by byla určena současně ke sběru i skladování odpadu, by pravděpodobně nebyla vůbec provozována. Takový stav by rovněž znamenal navýšení dopravy, čímž by došlo k dalšímu zatěžování životního prostředí.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme vypustit tyto lhůty ze zákona.</p>	
8.	<p>§ 10 odst. 1 písm. u), v)</p>	<p>Návrh uvádí, že pro účely tohoto zákona se rozumí</p> <p>u) mobilním zařízením k úpravě, využívání nebo odstraňování odpadu zařízení k úpravě využívání nebo odstraňování odpadu schopné pohybu a samostatné funkce, které přemístěním tuto svou funkci neztratí,</p> <p>v) mobilním zařízením ke sběru odpadu sběrový prostředek schopný samostatného pohybu,</p> <p><u>Připomínka:</u></p>	<p>Zásadní</p>

		<p>Nejasná definice pojmu mobilní zařízení ke sběru odpadů.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Zatímco mobilním zařízením k úpravě, využívání nebo odstraňování odpadu se rozumí zařízení k úpravě využívání nebo odstraňování odpadu schopné pohybu a samostatné funkce, které přemístěním tuto svou funkci neztratí, tak v případě mobilního zařízení ke sběru odpadu se uvádí „sběrový prostředek schopný samostatného pohybu“, což může vytvářet dojem, že v případě mobilního zařízení ke sběru nemusí jít o zařízení pro nakládání s odpady ve smyslu zákona.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme jasně definovat, že mobilní zařízení ke sběru odpadu je zařízením určeným pro nakládání s odpady.</p>	
9.	§ 11 odst. 2	<p>Ekodesign</p> <p>Vítáme a podporujeme znění ustanovení §11 odstavce 2 požadující, aby právnické osoby vyráběly věci tak, aby byly recyklovatelné.</p> <p>Výrobci by měli při výrobě nových výrobků myslet i na to, jak se bude následně odpad z nich recyklovat. Například aby se nestávalo, že snadno recyklovatelné PET lahve se potáhnou PVC etiketami a stanou se tím nerecyklovatelnými.</p>	Doporučující
10.	§ 11 odst. 4, 5	<p>V odstavci 4 návrhu zákona se uvádí:</p> <p>(4) Věc, které se osoba zbavuje a kterou je možné v souladu s jinými právními předpisy používat k původnímu účelu, se nestává odpadem, pokud ji tato osoba předá k opětovnému použití, a to buď přímo, nebo prostřednictvím jiné osoby.</p> <p>(5) Věc, které se osoba zbavila předáním na místo určené obcí nebo na místo zpětného odběru a kterou je možné v souladu s jinými právními předpisy používat k původnímu účelu, se nestává odpadem, pokud je předána k opětovnému použití.</p> <p><u>Přípomínka:</u> Vítáme usnadnění opakovaného použití v § 11 odst. 4 a 5 a v tomto smyslu by měla být návazně připravena metodika např. pro provozovatele sběrných dvorů či obdobná zařízení, aby mohli část obdržených věcí znovu používat. Nicméně je nutné poukázat na vnitřní rozpornost návrhu zákona o odpadech.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Citovaná ustanovení jsou v rozporu s ust. § 4 návrhu zákona, který upravuje pojem „odpad“. Pakliže má být pojem odpad komentovanými ustanoveními doplněn/modifikován, je třeba v ust. § 4 stanovit, že zákon může stanovit jinak. Z hlediska snadnější orientace v zákoně by pak bylo vhodné příslušná ustanovení provázat.</p>	Zásadní

		<p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byla do ust. § 4 odst. 1 in fine návrhu doplněna věta „není-li v tomto zákoně stanoveno jinak“, event. i odkaz na ust. § 11 odst. 4, 5.</p>	
11	§ 12 odst. 1 písm. b)	<p>Dle odstavce 1 každý je povinen</p> <p>b) s výjimkou shromažďování odpadu, přepravy odpadu a nakládání se vzorky odpadu nakládat s odpadem pouze v zařízení určeném pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu,</p> <p><u>Připomínka:</u> Nejasnost v návrhu zákona.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Dle předloženého návrhu zákona o odpadech je nakládáním s odpadem rovněž soustředování odpadu a obchodování s odpadem. Komentované ustanovení tyto způsoby nakládání s odpadem neuvádí jako výjimku z povinnosti provozovat je pouze v zařízení určeném pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu, a tedy by bylo třeba odpad soustřeďovat, resp. s ním obchodovat pouze v zařízení určeném k nakládání s odpadem. Uvedená povinnost je dále v rozporu s úpravou institutu obchodování s odpady v návrhu zákona o odpadech, neboť obchodník s odpady není provozovatelem zařízení určeného pro nakládání s odpady a při nakládání s odpady (tj. při obchodování s nimi) je ani nemusí mít fyzicky v držení.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byla do komentovaného ustanovení doplněna výjimka rovněž pro obchodování s odpady a aby soustřeďování odpadu nebylo považováno za nakládání s odpady.</p>	Zásadní
12.	§14 odst. 1	<p>(1) V případě, že odpad vzniká při činnosti více osob nebo při činnosti prováděné na základě smlouvy pro vlastníka věci, ze které se stane odpad, je původcem odpadu osoba, která fyzicky provádí činnost, při které odpad vzniká, a nejpozději v okamžiku vzniku odpadu se stává jeho vlastníkem. Původcem odpadu je jiná osoba podle věty první, pokud tak vyplývá z písemné smlouvy uzavřené mezi těmito osobami a nejpozději v okamžiku vzniku odpadu se tato osoba stává vlastníkem vzniklého odpadu.</p> <p><u>Připomínka:</u> Nejasný text.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u></p>	Zásadní

		<p>Navrhované znění neříká, kdo bude původcem, vlastníkem odpadu v případě, že nedojde k dohodě.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby bylo ustanovení formulováno jasně a srozumitelně.</p>	
13.	§ 15 odst. 2, písm. b), d)	<p>V odstavci 2 jsou původci mimo jiné stanoveny tyto povinnosti:</p> <p>b) mít písemnou smlouvou zajištěno převzetí odpadu, který sám nezpracuje v souladu s tímto zákonem, osobou oprávněnou k převzetí daného druhu a kategorie odpadu podle tohoto zákona,</p> <p>d) s každou jednorázovou nebo první z řady opakovaných dodávek odpadu do zařízení nebo obchodníkovi s odpady spolu s odpadem předat provozovateli zařízení nebo obchodníkovi s odpady v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem údaje o své osobě a údaje o odpadu nezbytné pro zjištění, zda je možné s daným odpadem v zařízení nakládat, nebo zda může obchodník s odpady takový odpad převzít; tyto údaje mohou být nahrazeny základním popisem odpadu a</p> <p><u>Připomínka:</u> Povinnosti v obou ustanoveních nejsou jasně definované.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> K písmenu b): původce je povinen mít zajištěno převzetí odpadu oprávněnou osobou písemnou smlouvou. Z logiky věci by tato smlouva měla být k dispozici při předání odpadu oprávněné osobě. To však ustanovení neobsahuje a nelze vyloučit, že kontrolní orgán si může vyložit povinnost mít uzavřenou smlouvu tak, že jí kontrolovaný původce musí doložit již v průběhu držení odpadu, aniž se ještě rozhodl, jak s ním bude dále nakládat.</p> <p>Není jasná praktická realizace povinnosti dle písmene d) při předání dokladů spolu s odpadem obchodníkovi, který však odpady nepřevéze fyzicky. Jakým způsobem se bude odpad obchodníkovi s odpady předávat, když obchodník s odpady není provozovatelem zařízení určeného pro nakládání s odpady, do něhož by odpady mohl převzít? Pokud by měl původce odpadu předat odpady přímo do zařízení určeného pro nakládání s odpady stanoveného obchodníkem s odpady, došlo by k prozrazení obchodního tajemství obchodníka, které předkladatel návrhu zákona o odpadech v důvodové zprávě k návrhu deklaroval chránit.</p> <p><u>Návrh:</u></p>	Zásadní

		<p>Navrhujeme, aby byla povinnost stanovená v ust. § 15 odst. 2 písm. b) návrhu formulována tak, že „původce odpadu je povinen předat odpad osobě oprávněné k převzetí daného druhu a kategorie odpadu podle tohoto zákona pouze na základě písemné smlouvy“.</p> <p>Dále navrhujeme odstranit nejasnosti vyplývající z ust. § 15 odst. 2 písm. d) návrhu popsané výše.</p>	
14.	§ 16	<p>(1) Škola může od žáků nebo studentů přebírat odpady papíru, plastů a kovů z domácností. V tomto případě se na školy nevztahují povinnosti provozovatele zařízení podle tohoto zákona.</p> <p>(2) Škola se okamžikem převzetí odpadu v rámci školního sběru stává jeho vlastníkem a obec, na jejímž území se škola nachází, jeho původcem.</p> <p>(3) Škola plní ve vztahu k převzatým odpadům všechny povinnosti původce odpadu podle tohoto zákona s výjimkou povinnosti podání ročního hlášení o produkci a nakládání s odpady.</p> <p>(4) Na obec se ve vztahu k odpadu převzatému v rámci školního sběru nevztahují povinnosti původce odpadu s výjimkou povinnosti podání ročního hlášení o produkci a nakládání s odpady.</p> <p>(5) Škola předá do 15. ledna obci, na jejímž území se nachází, údaje o hmotnosti převzatých druhů odpadů a zařízeních, kterým převzaté odpady předala, za předchozí kalendářní rok, v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.</p> <p>(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah a způsob předání údajů o hmotnosti školou převzatých druhů odpadů a o zařízeních, kterým škola převzaté odpady předala.</p> <p><u>Připomínka:</u> Tímto způsobem definovaný sběr odpadů vytváří nesystémové zařízení pro nakládání s odpady.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> <i>K § 16 uvádí důvodová zpráva, že provádění sběru recyklovatelných odpadů ve školách má velmi důležitý vliv na rozvoj povědomí o třídění odpadů a správném nakládání s komunálními odpady. Umožnění školního sběru mimo zařízení určená pro nakládání s odpady předpokládá ve své preambuli také rámcová směrnice.</i></p> <p>Výchovným prvkem nesporně je, pokud žáci ve školách své odpady řádně třídí, zajímají se o možnosti a způsoby jejich recyklace, předcházení vzniku odpadů atd.</p>	Zásadní

		<p>O výchovném účinku návrhem zákona o odpadech upraveného školního sběru však lze pochybovat, když se uplatňuje častá praxe, že odpady do škol obvykle dopravují rodiče dětí. Původ takovýchto odpadů je:</p> <ul style="list-style-type: none"> - z třídění v domácnostech (výchovně působí již rodinné prostředí), - z třídění na pracovišti rodičů dítěte (bez výchovného vlivu na děti), - z nelegálního vybírání již vytříděného odpadu z obecního systému nakládání s komunálním odpadem (negativní výchovné působení). <p>Škola ani nemá žádné nástroje pro kontrolu, zda se jedná o odpad z domácností, resp. z domácností konkrétních dětí.</p> <p>Sběr komunálních odpadů ve školách dle návrhu zákona o odpadech má v případě dovážení odpadů do škol zvenčí znaky provozování zařízení pro nakládání s odpady, navíc bez výchovného účinku.</p> <p>Evropská směrnice o odpadech (2008/98/ES) v odst. 17 preambule uvádí, že <i>Systémy sběru odpadů, které nejsou prováděny na profesionálním základě, by neměly podléhat registraci, neboť představují nižší riziko a přispívají k oddělenému sběru odpadů. Příkladem těchto systémů je sběr nepoužitelných léčiv prováděný lékárnami, systémy zpětného odběru spotřebního zboží v obchodech a kolektivní sběr odpadu ve školách.</i></p> <p>Pojem „kolektivní sběr odpadu ve školách“ směrnice nedefinuje.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme vypuštění § 16 z návrhu.</p>	
15.	§17 odst. 2	<p>(2) Provozovatel zařízení ke skladování odpadu před využitím, úpravě před využitím nebo k využití odpadu a osoba, která předává odpad do jeho zařízení, mohou uzavřít písemnou smlouvu, že odpad zůstává ve vlastnictví této osoby. Na výstupu ze zařízení může provozovatel zařízení tento odpad předat pouze do zařízení určeného pro nakládání s odpady nebo obchodníkovi s odpady.</p> <p><u>Připomínka:</u> Omezení vlastnického práva, problematické vedení evidence i faktické odlišení konkrétních odpadů, nejasné odpovědnosti při předání odpadu z provozovaného zařízení.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Přestože lze akceptovat omezení vlastnického práva k odpadu z důvodu ochrany životního prostředí, nelze vlastnické právo omezit bezdůvodně. V ustanovení by měla být stanovena povinnost provozovatele zařízení postupovat v souladu s pokyny vlastníka odpadu, který je povinen udělovat pokyny</p>	Zásadní

		<p>v souladu se zákonem, tj. v jeho mezích. Bez takové úpravy postrádá výhrada vlastnického práva k odpadu jakýkoliv smysl.</p> <p>Současně je třeba upozornit, že výhrada vlastnického práva by mohla být problematická i z hlediska nakládání s odpadem v příslušném zařízení, když by se s odpadem konkrétního vlastníka muselo nakládat odděleně, aby bylo možné jej kdykoliv identifikovat. V opačném případě by nebylo možné vést řádně evidenci.</p> <p>Nelze opomenout deklarovanou snahu předkladatele návrhu zákona o odpadech zpřehlednit tok odpadů a sjednotit jeho fyzický a právní tok, když ustanovení (výhrada vlastnického práva) je zcela v rozporu s těmito principy. Nadto není ani stanoveno, který ze zúčastněných subjektů má k předmětnému odpadu jaká práva a jaké povinnosti. Například při vydávání odpadu z provozovaného zařízení má provozovatel povinnost předat jej pouze do zařízení určeného pro nakládání s odpady nebo obchodníkovi s odpady. Vlastník odpadu a provozovatel zařízení mohou mít jiný názor, komu odpad předat apod.</p> <p><u>Návrh:</u> V odst. 2 komentovaného ustanovení navrhuje doplnit předložku „k“ v části „zařízení ke skladování odpadu před využitím, k úpravě před využitím“. Navrhujeme, aby byla do komentovaného ustanovení doplněna povinnost provozovatele zařízení řídit se pokyny vlastníka odpadu, které budou udělovány v souladu se zákonem, event. aby byl institut výhrady vlastnictví z návrhu zákona vpuštěn.</p>	
16.	§ 18 odst. 1 písm. f), l), m)	<p>(1) Provozovatel zařízení je povinen</p> <p>f) zajistit po celou dobu provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí, na zdraví lidí a na věci způsobenou provozem zařízení nebo z důvodu ukončení; výše pojistného plnění musí odpovídat rizikům vyplývajícím z rozsahu a druhu činnosti zařízení určeného pro nakládání s odpady,</p> <p>l) v případě mobilního zařízení k využití odpadu v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem oznámit provoz zařízení před jeho zahájením obecnímu úřadu obce, na jejímž území bude zařízení provozováno,</p> <p>m) v případě, že přebírá komunální odpady od fyzických osob, v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem oznámit do 15. ledna druh a množství převzatého odpadu za předchozí kalendářní rok obci, na jejímž území odpad vznikl a</p>	Zásadní

		<p><u>Připomínka:</u> Příliš volné stanovení míry pojistných rizik, nepřiměřená administrativní zátěž.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Návrh zákona nestanoví konkrétní pravidla pro určení odpovídající výše pojistného plnění, avšak v případě porušení této povinnosti se provozovatel zařízení dopustí přestupku a může mu být uložena sankce. Taková právní úprava poskytuje správním orgánům neomezené možnosti správního uvážení a adresáti právní normy se ocitají v právní nejistotě. Je třeba jednoznačně stanovit kritéria pro určení odpovídající výše pojistného plnění.</p> <p>Vzhledem k povaze mobilních zařízení, jejichž definičním znakem je možnost pohybu, považujeme za nedůvodnou administrativní zátěž jejich provozovatelů, pokud by před zahájením činnosti na území další obce měli tuto skutečnost oznamovat obecnímu úřadu.</p> <p>Přebírá-li provozovatel zařízení komunální odpady přímo od nepodnikajících fyzických osob, vede o těchto odpadech a nakládání s nimi průběžnou evidenci a uvádí je rovněž v ročním hlášení o odpadech. Není tedy dán ospravedlnitelný důvod, aby tuto skutečnost provozovatel zařízení hlásil obci.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byla v návrhu zákona stanovena jednoznačná kritéria pro určení odpovídající výše pojistného plnění, event. aby tato povinnost byla z návrhu zákona o odpadech vypuštěna. Navrhujeme vypustit ust. § 18 odst. 1 písm. l) a m) návrhu zákona o odpadech.</p>	
17.	§ 18 odst. 3	<p>Návrh zákona uvádí v odstavci 3: (3) Pokud provozovatel zařízení nesplní povinnost podle odstavce 2, má povinnost předat odpady do zařízení určeného pro nakládání s odpady vedle provozovatele zařízení také vlastník nemovitě věci, která byla zařízením určeným pro nakládání s odpady, a kde jsou odpady soustředěny. Vlastník nemovitě věci je povinen tuto povinnost splnit nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy jej k tomu vyzve inspekce, krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností. Provozovatel zařízení je povinen uhradit vlastníkově věci účelně vynaložené náklady spojené s předáním odpadů do zařízení určeného pro nakládání s odpady.</p> <p><u>Připomínka:</u> Nepřípustný přenos povinností ze státu na soukromé subjekty bez poskytnutí odpovídajících nástrojů, nedůsledná právní úprava.</p>	Zásadní

		<p><u>Zdůvodnění:</u> Vlastník nemovité věci není vlastníkem ani původcem odpadu, není ani provozovatelem zařízení určeného k nakládání s odpady, může být nepodnikající fyzickou osobou, tedy lze předpokládat, že vlastník nemovité věci nebude mít nejen finanční prostředky, ale ani potřebné znalosti a nástroje pro nakládání s odpadem. Vlastník nemovitosti je sankcionován za nesplnění povinnosti jinou osobou, avšak nemá k dispozici žádné nástroje, jak provozovatele zařízení kontrolovat, resp. donutit k plnění povinností.</p> <p>Návrh zákona neupravuje situaci, kdy povinnost nesplní ani vlastník nemovitosti. Taková právní úprava je v rozporu s principy ochrany životního prostředí, když ochrana životního prostředí není zajištěna.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byl návrh zákona ve výše uvedeném ohledu dopracován.</p>	
18.	§ 19 odst. 1	<p>Návrh zákona v odstavci 1 uvádí provozovateli zařízení povinnost zaznamenat kromě údajů podle § 18 odst. 1 písm. b) rovněž pravdivé údaje o fyzické osobě.</p> <p><u>Připomínka:</u> Nesplnitelná povinnost.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Provozovatel zařízení nemá oprávnění ani nástroje k ověření pravdivosti údajů o fyzické osobě, kromě práva vyžadovat k nahlédnutí průkaz totožnosti. Taková povinnost je tedy nesplnitelná.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby bylo z komentovaného ustanovení vypuštěno slovo „pravdivé“.</p>	Zásadní
19.	§ 19 odst. 6, písm. b)	<p>V § 19 odstavci 6, písmeno b) se uvádí, že ministerstvo stanoví vyhláškou seznam odpadů, u nichž je provozovatel zařízení povinen při jejich převzetí vést průběžnou evidenci osob, od kterých odpad převzal, a průběžnou evidenci přebíraných odpadů.</p> <p><u>Připomínka:</u> Neurčité ustanovení.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Nejsou stanoveny ani rámcově odpady, kterých se má příslušná povinnost týkat.</p>	Zásadní

		<p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byly v návrhu zákona o odpadech stanoveny alespoň rámcově odpady, na které se příslušná povinnost vztahuje.</p>	
20.	§ 20 odst. 2	<p><u>Přípomínka:</u> Neurčité ustanovení.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Nejsou stanoveny ani rámcově odpady, kterých se má příslušná povinnost týkat.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byly v návrhu zákona o odpadech stanoveny alespoň rámcově odpady, na které se příslušná povinnost vztahuje.</p>	Zásadní
21.	§ 31 odst. 1, 2, 5	<p>(1) Skladování odpadu je možné provádět pouze v zařízení k tomu určeném podle stavebního zákona za splnění technických podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.</p> <p>(2) Odpad určený k odstranění může být skladován nejvýše po dobu 1 roku, takové skladování je vymezeno v příloze č. 6 k tomuto zákonu pod kódem D15. Do uplynutí lhůty pro skladování musí být odpad odstraněn nebo předán do zařízení, kde bude odstraněn. Odpad určený k využití může být skladován po dobu nejvýše 3 let, takové skladování je vymezeno v příloze č. 5 k tomuto zákonu pod kódem R13a. Do uplynutí lhůty pro skladování musí být odpad využit nebo předán do zařízení, kde bude využit.</p> <p>(5) V případě uložení odpadu v zařízení k úpravě, využití nebo odstranění odpadu mimo technologii zpracování odpadu se nejedná o skladování odpadu, pokud doba uložení odpadu v zařízení nepřesáhne 9 měsíců.</p> <p><u>Přípomínka:</u> Nejednoznačná právní úprava.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Stavební zákon nestanoví zvláštní podmínky pro zařízení určené ke skladování odpadu, tedy považujeme odkaz na stavební zákon za nadbytečný a matoucí.</p> <p>Pakliže je zákonem omezena pouze doba skladování odpadu v zařízení určeném ke skladování odpadu a následně může být odpad předán do zařízení na zpracování (využití/odstranění) odpadu, která nesplňují podmínky pro zařízení určená ke skladování odpadu, a doba uložení odpadu v těchto zařízeních</p>	Zásadní

		<p>omezena není, pak taková úprava nikterak nepřispívá k ochraně životního prostředí.</p> <p>Odst. 5 komentovaného ustanovení umožňuje, aby byl odpad každých 9 měsíců přemístěn do jiného zařízení určeného k využití/odstranění odpadu, přičemž takové zařízení nemusí být povoleno jako zařízení určené pro skladování odpadu.</p> <p>U odpadů, jejichž produkce je nízká, by v důsledku omezení doby, po kterou může být odpad skladován, nedůvodně narůstala administrativa i náklady na nakládání s příslušným odpadem, zejména by však mohlo docházet k nárůstu dopravní zátěže, když by musela být expedována menší množství dříve, než se naplní optimální přepravní dávka, a tím k ohrožení (zatěžování) životního prostředí. Některé odpady by musely být ukládány nejen podle katalogových čísel a vlastností, ale také podle datumu příjmu, což by zvyšovalo prostorové nároky.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byla jednoznačně stanovena pravidla pro skladování odpadu. Navrhujeme vypustit lhůty pro skladování odpadů ze zákona.</p>	
22.	§ 32	<p>Návrh zákona uvádí v odstavcích 1 až 6:</p> <p>1) Sběr odpadu je možné provádět pouze v zařízení k tomu určeném podle stavebního zákona nebo v mobilním zařízení ke sběru odpadu, a to za splnění technických podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Mobilní zařízení ke sběru odpadu musí být označeno způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.</p> <p>2) V zařízení ke sběru odpadů může být odpad uložen nejvýše po dobu 9 měsíců, pokud není zároveň povoleno jako zařízení ke skladování odpadů.</p> <p>3) V mobilním zařízení ke sběru odpadu může být odpad uložen pouze po dobu přepravy do zařízení ke zpracování odpadu, nejdéle však po dobu 48 hodin.</p> <p>4) Do mobilního zařízení ke sběru odpadu mohou být přebírány odpady pouze od jejich původce a odpady nesmí být z mobilního zařízení ke sběru odpadu předávány do jiného mobilního zařízení určeného pro nakládání s odpady.</p> <p>5) Při přeshraniční přepravě odpadů nesmí být odpad přijímán do mobilního zařízení ke sběru odpadu ani z něj nesmí být odesílán.</p> <p>6) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické podmínky pro provoz zařízení ke sběru odpadu a mobilního zařízení ke sběru odpadu a způsob označení mobilního zařízení ke sběru odpadu.</p>	zásadní

Připomínka:

Nejednoznačná právní úprava, neurčitost zmocňovacího ustanovení, absence návrhu prováděcích právních předpisů.

Zdůvodnění:

Stavební zákon nestanoví zvláštní podmínky pro zařízení určené ke sběru odpadu, tedy považujeme odkaz na stavební zákon za nadbytečný a matoucí.

Pro mobilní zařízení ke sběru odpadu platí dle ust. § 32 návrhu zákona o odpadech přísnější pravidla než pro „stacionární“ zařízení ke sběru odpadu. Zatímco ve „stacionárním“ zařízení ke sběru odpadu může být odpad uložen nejvýše po dobu 9 měsíců, v mobilním zařízení ke sběru odpadu může být odpad uložen pouze po dobu přepravy do zařízení ke zpracování odpadu, nejdéle však po dobu 48 hodin. Omezení doby uložení odpadu v mobilním zařízení ke sběru odpadu není nikterak odůvodněno a nemá jakýkoliv přínos z hlediska ochrany životního prostředí. Je-li zařízení povoleno, pak splňuje podmínky pro provoz zařízení a není důvod jeho provoz dále omezovat.

Do mobilního zařízení ke sběru odpadu mohou být přebírány odpady pouze od jejich původce a odpady nesmí být z mobilního zařízení ke sběru odpadu předávány do jiného mobilního zařízení určeného pro nakládání s odpady (ust. § 32 odst. 4 návrhu zákona o odpadech) – v případě sběru odpadu prostřednictvím mobilního zařízení je tedy omezen jak okruh subjektů, od nichž lze odpad převzít, tak okruh subjektů, kterým lze sebraný odpad předat. Zde je třeba zdůraznit, že zákaz předávat odpady z mobilního zařízení ke sběru odpadu neplatí pouze pro předávání odpadu do dalšího mobilního zařízení ke sběru odpadu, ale do jakéhokoliv mobilního zařízení určeného pro nakládání s odpady (tj. odpad z mobilního zařízení ke sběru odpadu nelze předat ani do mobilního zařízení k úpravě, využívání nebo odstraňování odpadu).

Dále upozorňujeme na odst. 3 komentovaného ustanovení, dle kterého může být odpad v mobilním zařízení ke sběru odpadu uložen pouze po dobu přepravy do zařízení ke zpracování odpadu. Není zřejmé, zda se jedná o úmysl zákonodárce nebo pouze o legislativní nedostatek, avšak citované ujednání by bylo třeba vykládat tak, že odpad z mobilního zařízení ke sběru odpadu nelze předat ani do „stacionárního“ zařízení ke sběru odpadu, ani do zařízení ke skladování odpadu.

Omezení ve vztahu ke sběru odpadu prostřednictvím mobilního zařízení se uplatní i v případě přeshraniční přepravy odpadů, když dle ust. § 32 odst. 5 Návrhu platí, že *při přeshraniční přepravě odpadů nesmí být odpad přijímán do*

		<p><i>mobilního zařízení ke sběru odpadu ani z něj nesmí být odeslán.</i></p> <p>Zmocňovací ustanovení odst. 6 uděluje zmocněnému orgánu příliš velkou rozhodovací pravomoc, když návrh zákona o odpadech ani rámcově neupravuje, jaké technické podmínky mají být vyhláškou stanoveny. Vyhláška (resp. její návrh) nebyla předložena k připomínkám a do budoucna nelze vyloučit ani její nezákonnost.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byla odstraněna výše popsaná nejednoznačnost návrhu zákona o odpadech. Navrhujeme, aby byla zmocňovací ustanovení návrhu zákona o odpadech zpřesněna ve výše uvedeném smyslu. Požadujeme, aby byly k připomínkám předloženy návrhy prováděcích právních předpisů, jejichž přijetí se předpokládá.</p>	
23.	§ 33 odst. 1	<p><u>Připomínka:</u> Nejednoznačná právní úprava, absence definice pojmu, nekoncepčnost, navýšení administrativy.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Stavební zákon nestanoví zvláštní podmínky pro zařízení určené k úpravě odpadu, tedy považujeme odkaz na stavební zákon za nadbytečný a matoucí.</p> <p>Zařízení k úpravě odpadu není návrhem zákona o odpadech definováno. Není zřejmé, zda se jedná o nový typ zařízení, které vyžaduje vlastní povolení k provozu. Úprava odpadu bude prováděna vždy před jeho využitím nebo odstraněním. Není zřejmé, zda všechna zařízení určená k využití/odstranění odpadu budou muset být povolena i jako zařízení k úpravě odpadů. Takový požadavek by přinesl další nepřiměřenou administrativní zátěž.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byla odstraněna nejednoznačnost návrhu zákona o odpadech popsaná výše.</p>	Zásadní
24.	§ 34 odst. 1, 3, 4, 5, 6	<p>(1) Využití odpadu musí být prováděno pouze v zařízení k využití odpadu k tomu určeném podle stavebního zákona nebo v mobilním zařízení k využití odpadu, za splnění technických podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.</p> <p>(3) Pokud v zařízení na využití odpadu probíhá příprava k opětovnému použití, je provozovatel zařízení povinen zajistit, že vystupující výrobky určené k opětovnému použití splňují požadavky na uvádění použitého zboží na trh.</p>	Zásadní

	<p>(4) Provozovatel zařízení k využití odpadu je povinen na základě rozhodnutí krajského úřadu nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností provést využití odpadu v tomto rozhodnutí uvedeného. Takové rozhodnutí může být vydáno pouze v mimořádných případech, je-li to z hlediska ochrany životního prostředí nebo zdraví lidí nezbytné, a pokud je provedení využití odpadu pro provozovatele technicky možné. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal. Obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo krajský úřad uloží náhradu takto vynaložených nákladů osobě, která nakládáním s odpadem způsobila nezbytnost takového postupu tohoto úřadu.</p> <p>(5) Provozovatel zařízení k využití odpadu je povinen na základě rozhodnutí krajského úřadu dočasně uskladnit odpady podle čl. 22 odst. 9 a čl. 24 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, v platném znění, v tomto rozhodnutí uvedené. Takové rozhodnutí může být vydáno pouze v mimořádných případech nedovolené nebo nedokončené přeshraniční přepravy odpadů, je-li to pro provozovatele technicky možné. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí krajský úřad, který rozhodnutí vydal. Odvolání proti rozhodnutí vydaného podle tohoto odstavce nemá odkladný účinek.</p> <p>(6) K zasypávání lze využívat pouze odpad, který je k takové činnosti technicky vhodný a splňuje další požadavky stanovené prováděcím právním předpisem, které zajistí, že nedojde k ohrožení životního prostředí. Ředění nebo mísení odpadu za účelem splnění limitů pro zasypávání je zakázáno. Odpady, které nesmí být využívány k zasypávání, stanoví prováděcí právní předpis.</p> <p><u>Připomínka:</u> Nejednoznačná právní úprava, riziko vzniku škody na straně soukromých subjektů, absence definice pojmu, nedostatečné zmocňovací ustanovení.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Stavební zákon nestanoví zvláštní podmínky pro zařízení určené k využití odpadu, tedy považujeme odkaz na stavební zákon za nadbytečný a matoucí.</p> <p>Není zřejmé, zda odst. 3 hovoří o zařízení na přípravu k opětovnému použití odpadu ve smyslu ust. § 8 odst. 3 návrhu zákona o odpadech, když v takovém případě přestává být odpad odpadem v okamžiku zahájení přepravy ze zařízení.</p> <p>Přestože v odst. 4 a 5, které mají být aplikovány pouze v krajních případech, je stanovena povinnost správního orgánu</p>	
--	--	--

		<p>uhradit náklady vzniklé příslušným rozhodnutím, není zde řešena otázka náhrady škody. Pakliže provozovatel zařízení naloží s příslušnými odpady dle vydaného rozhodnutí, lze si představit situaci, že v důsledku tohoto postupu nebude schopen dostát svým závazkům vůči svým smluvním partnerům, kteří se po něm následně budou domáhat náhrady škody. Škoda na straně provozovatele může spočívat rovněž v ušlém zisku. Návrh zákona o odpadech by měl s ohledem na výše uvedené skutečnosti stanovit, že správní orgán, který vydal příslušné rozhodnutí, je rovněž povinen k náhradě takové škody.</p> <p>Odst. 4 i 5 dále stanoví, že příslušné rozhodnutí může být vydáno, je-li to pro provozovatele <i>technicky možné</i>. Pojem „technicky možné“ však návrh zákona nedefinuje.</p> <p>Zmocňovací ustanovení odst. 6 uděluje zmocněnému orgánu příliš velkou rozhodovací pravomoc, když návrh zákona o odpadech ani rámcově neupravuje, jaké další požadavky mají být prováděcím právním předpisem stanoveny. Z návrhu zákona o odpadech tak nelze identifikovat práva a povinnosti, když další požadavky mají být stanoveny teprve prováděcím právním předpisem. Prováděcí právní předpis (resp. jeho návrh) nebyl předložen k připomínkám a do budoucna nelze vyloučit ani jeho nezákonnost.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byla odstraněna nejednoznačnost ve smyslu výše uvedeném, aby byla doplněna povinnost správního orgánu k náhradě škody ve smyslu výše uvedeném a aby byla zmocňovací ustanovení návrhu zákona o odpadech zpřesněna ve výše uvedeném smyslu. Požadujeme, aby byly k připomínkám předloženy návrhy prováděcích právních předpisů, jejichž přijetí se předpokládá.</p>	
25.	§ 36 odst. 1, 2, 3	<p>(1) Odstraňování odpadu musí být prováděno pouze v zařízení k tomu určeném podle stavebního zákona za splnění technických podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.</p> <p>(2) Provozovatel zařízení k odstranění odpadu je povinen na základě rozhodnutí krajského úřadu nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností provést odstranění odpadu v tomto rozhodnutí uvedeného. Takové rozhodnutí může být vydáno pouze v mimořádných případech, je-li to z hlediska ochrany životního prostředí nebo zdraví lidí nezbytné, a pokud je provedení odstranění odpadu pro provozovatele technicky možné. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal. Obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo krajský úřad uloží náhradu takto vynaložených nákladů</p>	Zásadní

		<p>osobě, která nakládáním s odpadem způsobila nezbytnost takového postupu tohoto úřadu.</p> <p>(3) Provozovatel zařízení k odstranění odpadu je povinen na základě rozhodnutí krajského úřadu dočasně uskladnit odpady podle čl. 22 odst. 9 a čl. 24 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, v platném znění, v tomto rozhodnutí uvedeného. Takové rozhodnutí může být vydáno pouze v mimořádných případech nedovolené nebo nedokončené přeshraniční přepravy odpadů, je-li to pro provozovatele technicky možné. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí krajský úřad, který rozhodnutí vydal. Odvolání proti rozhodnutí vydanému podle tohoto odstavce nemá odkladný účinek.</p> <p><u>Připomínka:</u> Nejednoznačná právní úprava, riziko vzniku škody na straně soukromých subjektů, absence definice pojmu.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Stavební zákon nestanoví zvláštní podmínky pro zařízení určené k odstraňování odpadu, tedy považujeme odkaz na stavební zákon za nadbytečný a matoucí.</p> <p>Přestože v odst. 2 a 3, které mají být aplikovány pouze v krajních případech, je stanovena povinnost správního orgánu uhradit náklady vzniklé příslušným rozhodnutím, není zde řešena otázka náhrady škody. Pakliže provozovatel zařízení naloží s příslušnými odpady dle vydaného rozhodnutí, lze si představit situaci, že v důsledku tohoto postupu nebude schopen dostát svým závazkům vůči svým smluvním partnerům, kteří se po něm následně budou domáhat náhrady škody. Škoda na straně provozovatele může spočívat rovněž v ušlém zisku. Návrh zákona o odpadech by měl s ohledem na výše uvedené skutečnosti stanovit, že správní orgán, který vydal příslušné rozhodnutí, je rovněž povinen k náhradě takové škody.</p> <p>Odst. 2 a 3 dále stanoví, že příslušné rozhodnutí může být vydáno, je-li to pro provozovatele <i>technicky možné</i>. Pojem „technicky možné“ však návrh zákona nedefinuje.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byla odstraněna nejednoznačnost ve smyslu výše uvedeném a aby byla doplněna povinnost správního orgánu k náhradě škody ve smyslu výše uvedeném.</p>	
26.	§ 39 odst. 1, 3, 4	<p>V návrhu zákona je uvedeno:</p> <p>(1) Na skládky je od 1. ledna 2030 zakázáno ukládat odpady, jejichž výhřevnost v sušině je vyšší než 6.5 MJ/kg, odpady, které nesplní parametr biologické stability AT4 vymezený v příloze č.</p>	Zásadní

		<p>9 k tomuto zákonu, a odpady, které je za stávajícího stavu vědeckého a technického pokroku možné účelně recyklovat a jsou stanoveny prováděcím právním předpisem.</p> <p>(2) Zákaz podle odstavce 1 se neuplatní v případě</p> <p>b) zařízení na využití odpadu, s jehož provozovatelem má původce uzavřenu smlouvu o převzetí odpadu do tohoto zařízení, je z technických důvodů mimo provoz nebo je jeho provoz z technických důvodů omezen.</p> <p>(3) Na skládku je zakázáno ukládat nebezpečné odpady, které je technicky možné zpracovat ve spalovnách nebezpečného odpadu provozovaných na území České republiky a které jsou stanovené prováděcím právním předpisem.</p> <p>(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou</p> <ol style="list-style-type: none"> a) odpady, které je za stávajícího stavu vědeckého a technického pokroku možné účelně recyklovat, b) způsob a četnost ověřování výhřevnosti a biologické stability podle odstavce 1, c) nebezpečné odpady, které je technicky možné zpracovat ve spalovnách nebezpečného odpadu provozovaných na území České republiky a d) způsob prokazování splnění podmínek podle odstavce 2. <p><u>Připomínka:</u> Parametry uvedené v odstavci 1 diskriminují provozovatele zařízení k úpravě odpadů (například směsného komunálního odpadu), které využívají technologie směřující k získání materiálově využitelných složek z upravovaného odpadu, složek využitelných k výrobě paliv z odpadů apod. Tím, že se eliminují rozmanité technologie, se omezují možnosti plnění cílů návrhu zákona včetně negativního dopadu na náklady původců.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Parametr výhřevnosti byl změněn novelou vyhlášky č. 387/2016 Sb. z původní hodnoty 8 MJ/kg v normálním vzorku a parametr 6,5 MJ/kg v sušině odpovídá přibližně hodnotě 4,2 MJ/kg v normálním vzorku. To znamená, že dochází téměř k dvojnásobnému zpřísnění tohoto technického parametru (!). V důsledku popsaného zpřísnění jsou eliminovány například třídící technologie pro úpravu směsného komunálního odpadu tím, že odpad vzniklý v souvislosti s úpravou směsného komunálního odpadu nesmí být uložen na skládku, protože překročí parametr výhřevnosti. Jiné nakládání s tímto odpadem není možné nebo je tak drahé, že uvedenou technologii třídění směsného komunálního odpadu diskvalifikuje na trhu nakládání s odpady.</p>	
--	--	--	--

		<p><u>Návrh:</u> Vrácení parametru na původní hodnotu 8 MJ/kg v normálním vzorku (nebo alespoň na 6 MJ/kg v normálním vzorku).</p> <p><u>Připomínka:</u> Podmínka v odstavci 3 může vést k neřešitelné situaci pro vlastníka nebezpečného odpadu</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Může nastat situace, kdy spalovny nebezpečného odpadu na území ČR nebudou mít kapacitu pro přijetí nebezpečného odpadu, ačkoliv technicky jej budou moci zpracovat a bude stanoven prováděcím právním předpisem.</p> <p><u>Návrh:</u> Upravit návrh zákona tak, aby se vlastník odpadu při jeho uplatnění nemohl dostat do neřešitelné situace.</p> <p><u>Připomínka:</u> Absence návrhu prováděcích právních předpisů, chybějící definice pojmů, praktická realizovatelnost.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Teprve v prováděcím právním předpise by adresát navrhovaného zákona zjistil, které odpady je zakázáno ukládat na skládky. Chybí definice pojmů „stávající stav vědeckého a technického pokroku“ „účelná recyklace“. Ministerstvo se staví do situace, kdy bude odpovědné za neustálé vyhodnocování stávajícího stavu vědeckého a technického pokroku, aby garantovalo, že bude možné účelně recyklovat odpady.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byly jednoznačně definovány označené pojmy. Požadujeme, aby byly k připomínce předloženy návrhy prováděcích právních předpisů, jejichž přijetí se předpokládá. Doplnit podmínku v článku 3 o existenci dostatečných kapacit. Zvážit, zda by pro ministerstvo nebylo lepší ponechat na podnikatelích a dalších subjektech trhu nakládání s odpady průběžné přizpůsobování se vědeckému a technickému pokroku, když tyto činnosti jsou nezbytnou a organickou součástí jejich podnikání.</p>	
27.	§ 45 odst. 2 písm. b)	<p>(2) Osoba, která přepravuje odpad, je povinna</p> <p>b) vybavit řidiče dokladem označujícím druh a kategorii přepravovaného odpadu, vlastníka odpadu a zařízení určené pro nakládání s odpady nebo provozovnu, do kterých je odpad přepravován, a zajistit, aby byl takovým dokladem přepravovaný odpad vybaven po celou dobu přepravy a</p> <p><u>Připomínka:</u> Nedůsledná/neúplná právní úprava.</p>	Zásadní

		<p><u>Zdůvodnění:</u> V praxi mohou nastat situace, kdy bude třeba odpad přepravit do jiného zařízení, avšak návrh zákona na tyto situace nepamatuje a nestanoví, jak v těchto případech postupovat.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme doplnit návrh zákona o odpadech ve smyslu výše uvedeném.</p>	
28.	§ 53 odst. 4	<p>(4) Originál záruční listiny k finanční záruce nebo originál pojistné smlouvy nebo pojistky k pojištění zasílá ministerstvu finanční instituce, která záruční listinu, pojistnou smlouvu nebo pojistku vydala. Pokud není zaslán ministerstvu originál listiny k finanční záruce nebo originál pojistné smlouvy nebo pojistky k pojištění uvedeným způsobem, nelze považovat oznámení za úplné.</p> <p><u>Připomínka:</u> Povinný subjekt není schopen svou povinnost samostatně splnit, je odkázán na součinnost/jednání další osoby.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme v návrhu zákona zakotvit náhradní způsob splnění této povinnosti.</p>	Zásadní
29.	§ 55 odst. 2	<p>(2) Finanční částka nebo její část musí být finanční institucí po výzvě ministerstva vyplacena okamžitě bez jakýchkoli podmínek a zkoumání důvodu ze strany finanční instituce.</p> <p><u>Připomínka:</u> Dopravce se nemůže proti výzvě ministerstva jakkoliv bránit, a to ani zpětně.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme zakotvit možnost obrany dopravce proti neoprávněnému čerpání finanční záruky.</p>	Zásadní
30.	§ 58 odst. 1, 2, 4, 5	<p>V návrhu je uvedeno následující znění odstavců 1, 2, 4, 5:</p> <p>(1) Obec ve své samostatné působnosti stanoví obecně závaznou vyhláškou obce obecní systém nakládání s komunálním odpadem vznikajícím na území obce při činnosti fyzických osob s výjimkou činnosti související s podnikáním (dále jen „obecní systém“). Obec může do obecního systému zahrnout nakládání se stavebním a demoličním odpadem vznikajícím na jejím katastrálním území při činnosti nepodnikajících fyzických osob včetně stavebního a demoličního odpadu s obsahem azbestu a dále opatření pro předcházení vzniku odpadu.</p>	Zásadní

(2) Obec může do obecního systému zahrnout nakládání s komunálními odpady vznikajícími na jejím území při činnosti ostatních původců odpadu. V takovém případě stanoví způsob, jakým se původce může zapojit do obecního systému, způsob určení výše úhrady za zapojení do obecního systému a způsob jejího výběru.

(4) Obec může do obecního systému zahrnout nakládání s výrobky s ukončenou životností, pokud toto nakládání provádí jako službu pro výrobce podle zákona o výrobcích s ukončenou životností. Obec může ve vztahu k odpadům zahrnutým v obecním systému poskytovat službu autorizované obalové společnosti podle zákona o obalech k plnění povinností podle zákona o obalech.

(5) Na provozovatele zařízení určeného pro nakládání s odpady, které je součástí obecního systému nakládání s komunálním odpadem, se v případě přebírání odpadů v rámci obecního systému, nevztahují ustanovení § 18 odst. 1 písm. c) a f), § 19 odst. 1 až 5 a § 20 odst. 1 a 4, pokud neposkytuje za převzaté odpady úplatu.

Přípomínka:

Neurčitost navrhované úpravy, zneřehlednění systému,

Zdůvodnění:

Navrhované znění v odstavci 1 lze vykládat, že ukládá podnikajícím fyzickým osobám, aby se povinně zapojily do obecního systému, což je v rozporu se stávající úpravou zák. č. 185/2001 Sb., s cílem, smyslem a účelem stávající i navrhované právní úpravy a dále v rozporu s ústavním pořádkem České republiky. Aby byly uvedené nedostatky odstraněny, je nezbytné návrh zákona o odpadech formulovat tak, že povinnost zapojit se do obecního systému bude stanovena pouze nepodnikajícím fyzickým osobám. Proto v odst. 1 je třeba stanovit, že *obec ve své samostatné působnosti stanoví obecně závaznou vyhláškou obce obecní systém nakládání s komunálním odpadem vznikajícím na území obce při činnosti **nepodnikajících** fyzických osob (dále jen „obecní systém“)*. Pokud nebude tato formulace opravena, může nastat situace, kdy podnikající fyzické osoby budou povinny s komunálním odpadem nakládat v rámci komunálního systému.

Navrhované znění v odstavci 2 by mohlo vést ke sporům o jeho výklad, když podle něj obec může do obecního systému zahrnout nakládání s komunálními odpady vznikajícím na jejím území při činnosti ostatních původců odpadu a v takovém případě stanoví způsob, jakým se původce může zapojit do obecního systému, způsob určení výše úhrady za zapojení do obecního systému a způsob jejího výběru. Důvodová zpráva sice stanoví, že *na právnické osobě a podnikající fyzické osobě je, zda se za takto nastavených podmínek do obecního systému*

		<p><i>zapojí</i>, avšak návrh zákona o odpadech toto jednoznačně nestanoví a do budoucna nelze vyloučit snahu o opačný výklad.</p> <p>Za nevhodné zvýhodňování pak považujeme výjimku stanovenou v odst. 5 komentovaného ustanovení provozovateli zařízení určeného pro nakládání s odpady, které je součástí obecního systému nakládání s komunálním odpadem, který v případě přebírání odpadů v rámci obecního systému není povinen být pojištěn.</p> <p><u>Návrh:</u> Odstavce 1 a 2 upravit textově tak, aby z nich bylo bez pochyby jasné, že obecný systém se povinně vztahuje na nepodnikající fyzické osoby a podnikající fyzické osoby se do něj se svým komunálním odpadem mohou zapojit, pokud to obec umožní a obě strany se na tom dohodnou. Odstranit zvýhodnění jedněch podnikatelů oproti druhým při využívání/nevyžívání systému obce.</p>	
31.	§ 59 odst. 3, 4, 5	<p>(3) V kalendářním roce 2025 a následujících alespoň 60 %, v kalendářním roce 2030 a následujících alespoň 65 % a v kalendářním roce 2035 a následujících alespoň 70 % z celkového množství komunálních odpadů produkovaných obcí v daném kalendářním roce musí tvořit odděleně soustředěvané recyklovatelné složky komunálního odpadu. Způsob výpočtu plnění cíle stanoví prováděcí právní předpis. Do výpočtu podílu mohou být zahrnuty rovněž odděleně soustředěvané recyklovatelné složky komunálního odpadu vznikající na území obce při činnosti nepodnikajících fyzických osob, které nejsou předávány do obecního systému. Splnění cílů je obec povinna prokázat způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.</p> <p>(4) Obec může plnit své povinnosti podle tohoto zákona prostřednictvím dobrovolného svazku obcí podle zákona o obcích.</p> <p>(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou</p> <ol style="list-style-type: none"> a) rozsah zajištění míst pro oddělené soustředování komunálního odpadu podle odstavce 1 a b) způsob výpočtu plnění cíle podle odstavce 3 a způsob jeho prokazování, zejména vymezí komunální odpady, které se započítávají do celkového množství komunálních odpadů a komunální odpady, které se započítávají jako odděleně soustředěvané recyklovatelné složky komunálního odpadu. <p><u>Připomínka:</u> Absence návrhu prováděcích právních předpisů.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u></p>	Zásadní

		<p>Bez znalosti prováděcího právního předpisu nelze navrhovanou právní úpravu řádně posoudit.</p> <p><u>Návrh:</u> Požadujeme, aby byly k připomínkám předloženy návrhy prováděcích právních předpisů, jejichž přijetí se předpokládá.</p>	
32.	§ 61 odst. 1	<p>Považujeme za žádoucí, aby dle tohoto ustanovení podnikající fyzická osoba a právnická osoba zajistila „místa pro oddělené soustředování odpadu, a to alespoň pro odpady papíru, plastů, skla a kovů.“</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Rámcová směrnice EU o odpadech v článku 22 odstavec 1 uvádí: „Členské státy zajistí, aby do 31. prosince 2023 ... byl biologický odpad buď tříděn a recyklován u zdroje, nebo podléhal tříděnému sběru a nebyl směřován s ostatními druhy odpadů.“</p> <p><u>Návrh:</u> S ohledem na výše uvedené navrhujeme rozšířit povinnost třídění i o biologický odpad.</p>	Zásadní
33.	§ 61 odst. 2, 3	<p>(2) Podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba, která produkuje komunální odpad nebo obalový odpad papíru, plastů, skla a kovů, může tyto odpady na základě písemné smlouvy s obcí předávat do obecního systému podle § 58 odst. 1. V takovém případě se obalový odpad zařazuje jako odpovídající druh komunálního odpadu.</p> <p>(3) Pokud podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba předá do obecního systému veškerý komunální odpad, jehož je původcem, nevede průběžnou evidenci odpadů podle tohoto zákona ani neplní ohlašovací povinnosti podle tohoto zákona pro odpad, se kterým se do obecního systému zapojila.</p> <p><u>Připomínka:</u> Diskriminační ustanovení.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Návrh zákona v § 61 umožňuje, aby podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba, která produkuje komunální odpad nebo obalový odpad papíru, plastů, skla a kovů, mohla tyto odpady na základě písemné smlouvy s obcí předávat do obecního systému a v případě, že podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba předá do obecního systému veškerý komunální odpad, jehož je původcem, nevede průběžnou evidenci odpadů podle tohoto zákona ani neplní ohlašovací povinnosti podle tohoto zákona pro odpad, se kterým se do obecního systému zapojila.</p>	Zásadní

		<p>Z uvedených ustanovení lze vyvodit, že podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba zapojená do obecního systému se svým veškerým komunálním odpadem bude, v případě, když obec dosáhne u odděleně soustředěvaných recyklovatelných komunálních odpadů limitu, který jí umožní platit skládkový poplatek za uložení zbytkových odpadů, finančně zvýhodněna oproti jiné podnikající fyzické osobě nebo právnické osobě nezapojené do obecního systému.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme stanovit skládkovací poplatek ve stejné výši pro všechny subjekty.</p>	
34.	§ 63 odst. 1	<p><u>Přípomínka:</u> Neúplná úprava.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Komentované ustanovení není samostatně aplikovatelné bez vydání prováděcího právního předpisu, který má stanovit seznam příslušných odpadů, technické a technologické požadavky a požadavky na kvalitu vstupujících odpadů. Návrh prováděcího právního předpisu není dosud znám.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme komentované ustanovení upravit tak, aby bylo možné zjistit práva a povinnosti adresátů právní normy již ze samotného zákona</p>	Zásadní
35.	§ 66 odst. 1 písm. b),c), odst. 4	<p>(1) Pro účely tohoto dílu se rozumí</p> <p>b) upraveným kalem kal, který byl podroben biologické, chemické nebo tepelné úpravě, nebo jakémukoliv jinému vhodnému procesu tak, že se významně sníží obsah patogenních organismů v kalech, a tím zdravotní riziko spojené s jeho aplikací na základě ověření účinnosti technologie úpravy kalů, pro které byl vypracován program použití kalů,</p> <p>c) použitím kalu zapracování kalu do půdy,</p> <p>(4) Provozovatel čistírny odpadních vod, který neprovádí úpravu kalů, je povinen předat kaly určené k použití na zemědělské půdě do zařízení na úpravu kalů.</p> <p><u>Přípomínka:</u> Nejednotná terminologie, reálně nesplnitelné povinnosti.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Definice obsažené v odst. 1 písm. b) a c) užívají pojmy „aplikace“, „použití“ a „zapracování“, což je z hlediska první jistoty adresátů právní normy a jejich orientace v návrhu</p>	Zásadní

		<p>zákona o odpadech nežádoucí a bylo by vhodné používané pojmy sjednotit.</p> <p>Ať už se jedná o úmysl či nedůslednost při tvorbě právního předpisu, v odst. 4 není upravena možnost předat odpady prostřednictvím dopravce. Provozovatel čistírny odpadních vod však není povinen mít k dispozici odpovídající přepravní prostředky, a může tak nastat situace, kdy by nebyl schopen kaly předat do zařízení na jejich úpravu v souladu s navrhovanou právní úpravou.</p> <p>Předkladatel návrhu zákona se nikterak nevypořádá s otázkou faktické realizovatelnosti této činnosti.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme uvedená ustanovení přepracovat dle připomínky výše.</p>	
36.	§ 77, odst. 4	<p>(4) Odesílatel je povinen dokončit přepravu nebezpečných odpadů do 48 hodin od jejího zahájení.</p> <p><u>Připomínka:</u> Krátká lhůta.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Reálně mohou nastat situace, kdy nebude možné stanovenou maximální lhůtu splnit.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme prodloužit lhůtu.</p>	Zásadní
37.	§ 99	<p>Poplatníkem poplatku za ukládání odpadů na skládku je původce odpadu, včetně nepodnikající fyzické osoby. U odpadů předávaných do obecního systému je poplatníkem pouze obec.</p> <p><u>Připomínka:</u> Nedůsledná/nejednoznačná/nepřesná právní úprava.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Ustanovení určuje za poplatníka skládkovacího poplatku původce odpadu, avšak dle definičních ustanovení návrhu zákona o odpadech je původcem odpadu např. i „úpravce“ odpadu, když úpravou odpadu je např. i třídění odpadu za účelem usnadnění přepravy odpadu. Komentované ustanovení tak ve spojení s definičními ustanoveními návrhu zákona o odpadech nedává jednoznačnou odpověď na otázku, kdo je poplatníkem skládkovacího poplatku, tj. zda jsou poplatníkem všichni původci odpadu, či jen faktický producent odpadu, či jen poslední původce odpadu, který odpad předává na skládku.</p>	doporučující

		<p><u>Návrh:</u> Navrhujeme jednoznačně určit osobu poplatníka.</p>	
38.	§ 102 odst. 2	<p>(2) Odpad a neodpadní materiál uložený jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky se nezahrnují do základu žádného dílčího poplatku za ukládání technického zabezpečení skládky nejvýše však do množství 25 % hmotnosti všech odpadů a materiálů uložených na skládku v poplatkovém období. Odpady uložené jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky, které přesáhnou toto množství, se zahrnují do příslušného dílčího základu poplatku podle skutečných vlastností, které mají. Neodpadní materiály, které přesáhnou toto množství, se zahrnují do základu dílčího poplatku za ukládání zbytkových odpadů a za jejich poplatníka se považuje provozovatel skládky.</p> <p><u>Připomínka:</u> Předmětem poplatku za ukládání odpadu na skládku je neodpadní materiál.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Stanovení poplatku za ukládání neodpadních materiálů na skládku, nadto poplatníkem učinit provozovatele skládky, je v rozporu s úpravou skládkovacího poplatku v návrhu zákona (viz § 99 a § 100 návrhu), přičemž takové ustanovení nikterak nepřispívá k ochraně životního prostředí a není odůvodněno ani jinak.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme vypustit poslední větu komentovaného ustanovení.</p>	Zásadní
39.	§ 102 odst. 3, 5, 6	<p>(3) Komunální odpad, jehož původcem je obec, ukládaný na skládku před rokem 2030 s výjimkou nebezpečných složek se v příslušném kalendářním roce nezahrne do základu dílčího poplatku za ukládání využitelných odpadů, ale do dílčího základu poplatku za ukládání zbytkových odpadů, pokud obec v předminulém kalendářním roce vyprodukovala alespoň podíl odděleně soustředovaných recyklovatelných komunálních odpadů uvedený v příloze č. 11 k tomuto zákonu. Výše podílu odděleně soustředovaných recyklovatelných odpadů se vypočítá způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Prováděcí právní předpis vymezí komunální odpady, které se započítávají do celkového množství komunálních odpadů a komunální odpady, které se započítávají jako odděleně soustředované recyklovatelné komunální odpady. Do výpočtu výše podílu mohou být zahrnuty rovněž odděleně soustředované recyklovatelné složky komunálního odpadu vznikající na území obce při činnosti nepodnikajících fyzických osob, které nejsou předávány do obecního systému.</p>	Zásadní

(5) Do základu dílčího poplatku za ukládání vybraných technologických odpadů se zahrnují odpady z průmyslové výroby, stavebnictví nebo energetiky, jejichž vzniku nelze předejít, které není možné ani po úpravě využít a které jsou stanoveny prováděcím právním předpisem.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) způsob výpočtu podílu odděleně soustředěvaných využitelných recyklovatelných odpadů.
- b) seznam odpadů, které splňují kritéria podle odstavce 5.

Připomínka:

Diskriminační ustanovení, absence prováděcích právních předpisů, neurčitost zmocňovacího ustanovení.

Zdůvodnění:

Dosažení alespoň podílu odděleně soustředěvaných recyklovatelných komunálních odpadů uvedeného v příloze č. 11 k tomuto zákonu umožňuje obcím dosáhnout nižšího poplatku za ukládání odpadů na skládce. Tuto možnost však návrh zákona nedává podnikajícím fyzickým nebo právnické osobám a zásadně je tak zcela nepřijatelným způsobem diskriminuje. Mimoto navržená právní úprava diskriminuje podnikající fyzické nebo právnické osoby, které se nezapojí do obecního systému vůči podnikajícím fyzickým a právnickým osobám zapojeným do obecního systému, jestliže obec dosáhne alespoň podílu odděleně soustředěvaných recyklovatelných komunálních odpadů uvedeného v příloze č. 11.

V odstavci 5 jsou vyjmenovány odpady, které se zahrnují do základu dílčího poplatku za ukládání vybraných technologických odpadů. Jsou zde vyjmenovány odpady z průmyslové výroby, stavebnictví nebo energetiky, jejichž vzniku nelze předejít, které není možné ani po úpravě využít a které jsou stanoveny prováděcím právním předpisem. Mezi odpady, jejichž vzniku nelze předejít, které není možné ani po úpravě využít rozhodně patří odpady zbylé po úpravách komunálních odpadů (například směsného komunálního odpadu).

Je třeba poukázat na skutečnost, že podmínka „a které jsou stanoveny prováděcím právním předpisem“ stanovená v ustanovení § 102 odst. 5 návrhu zákona o odpadech způsobuje neurčitost tohoto zmocňovacího ustanovení, neboť v případě absence prováděcího právního předpisu by citované ustanovení nebylo aplikovatelné. Teprve z textu příslušného prováděcího právního předpisu by se adresáti zákonné normy dozvěděli, které odpady se zahrnují do základu dílčího poplatku za ukládání vybraných technologických odpadů.

		<p>Zmocňovací ustanovení § 102 odst. 6 písm. b) návrhu zákona o odpadech by mohlo být dostatečně určité, pokud by návrh zákona o odpadech v ust. § 102 odst. 5 neobsahoval výše označenou podmínku a současně by byly pojmy „odpady z průmyslové výroby“, „odpady ze stavebnictví“ a „odpady z energetiky“ navrhovaným zákonem definovány. V takovém případě by totiž bylo ust. § 102 odst. 6 písm. b) návrhu zákona o odpadech aplikovatelné i při absenci prováděcího právního předpisu.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme změnit nastavení skládkovacích poplatků tak, aby nedocházelo k diskriminaci mezi původci komunálních odpadů. Doporučujeme stanovit výši poplatků jednotně pro všechny původce a ve výši, která bude motivovat k dosažení cílů zákona a současně ekonomicky přijatelná pro obce, města občany i podnikatele. Požadujeme zařadit odpady vzniklé při úpravách komunálních odpadů k dosažení maximálního materiálového a energetického využití komunálních odpadů (například mechanicko-biologické úpravy) mezi odpady, které se zahrnují do základu dílčího poplatku za ukládání vybraných technologických odpadů. Je třeba odstranit výše popsanou neurčitost zmocňovacího ustanovení a jednoznačně definovat pojmy v něm obsažené. Požadujeme, aby byly k připomínkám předloženy návrhy prováděcích právních předpisů, jejichž přijetí se předpokládá.</p>	
40.	§ 103	<p>Sazba poplatku za ukládání odpadů na skládku pro jednotlivé dílčí základy poplatku je stanovena v příloze č. 9 k tomuto zákonu.</p> <p><u>Námitka:</u> Rozpor mezi hodnotami poplatků za recyklovatelné odpady stanovenými pro jednotlivé roky v příloze č. 9 a hodnotou cílů a lhůtami uvedenými v § 1 návrhu zákona. Rozpor mezi předmětem a účelem úpravy návrhu zákona prezentovaným v § 1 návrhu a navrženými nástroji.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> V příloze č. 9 návrhu zákona jsou uvedeny výše skládkových poplatků za využitelné odpady a jejich hodnota se zvyšuje velmi dynamicky tak, že během devíti let má vzrůst až 3,7 násobně! Poté, od roku 2030 by tyto odpady nemělo být povoleno skládkovat vůbec. Dramatické zdražování skládkování prostřednictvím skládkového poplatku za využitelné odpady nemůže vést k zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí za současné sociální únosnosti a ekonomické přijatelnosti tak, aby bylo dosaženo cílů odpadového hospodářství stanovených v příloze č. 1. V návrhu</p>	zásadní

		<p>chybí zdůvodnění nepřiměřeného zdražování skládkování, lhůta pro ukončení skládkování není ani v časovém souladu s s prezentovaným cílem snížit skládkování komunálních odpadů na max. 10 % v roce 2035.</p> <p>Neodůvodněné vysoké skládkové poplatky a zkrácení lhůt neumožní podnikatelům dostatečnou adaptaci na nové zaměření odpadového hospodářství k oběhovému hospodářství (když není jisté, že se souběžně stejně rychle vybudují dostatečné recyklační kapacity) a dojde tak prostému zdražení služeb, přičemž nelze vyloučit riziko, že ze strany některých původců dojde ke snaze nakládat s odpady mimo rámec platné legislativy.</p> <p>Zcela nepřijatelné je, aby podnikatelé nemohli využít možnosti snížení skládkového poplatku, jakou by měly obce při splnění podílu odděleně soustředěvaných recyklovatelných komunálních odpadů uvedených v příloze č. 11 k návrhu zákona.</p> <p>Jak naznačuje dosavadní trend v poklesu skládkování a růstu recyklace komunálních odpadů (pokles skládkování o 16 za 7 let při stagnujících skládkových poplatcích a obdobný růst recyklace komunálních odpadů), lze dosáhnout recyklace komunálních odpadů a poklesů skládkování v limitech a lhůtách podle přílohy č. 1 při podstatně nižším a postupnějším skládkových poplatků.</p> <p>Aby se zajistil přesun odpadů ze skládek do recyklace, Evropská komise i OECD doporučují vedle zvyšování skládkovacích poplatků také zavedení poplatku za spalování směsného komunálního odpadu.</p> <p><u>Návrh:</u> Zvyšování skládkových poplatků rozložit na celé období do roku 2035. Výši skládkových poplatků podstatně snížit, aby byla zachována přiměřenost mezi jejich růstem a hodnotami cílů oběhového hospodářství v jednotlivých letech dle přílohy č. 1 návrhu zákona. Odstranit veškerá diskriminační ustanovení, jimž jsou někteří původci zvýhodňováni oproti jiným. Doplnit do zákona poplatek za spalování směsného komunálního odpadu.</p>	
41.	<p>§ 108 odst. 1, 2, 3</p>	<p>(1) Plátcem poplatku za ukládání odpadů na skládku je provozovatel skládky.</p> <p>(2) Plátce poplatku je povinen poplatek za ukládání odpadů na skládku od poplatníka vybrat.</p> <p>(3) Plátce poplatku je povinen odvést poplatek za ukládání odpadů na skládku správci poplatku.</p> <p><u>Připomínka:</u></p>	<p>Zásadní</p>

		<p>Stanovení povinností bez poskytnutí instrumentů pro jejich splnění.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Návrhem zákona o odpadech jsou provozovatelům skládky, kteří jsou soukromými subjekty, uloženy takové povinnosti, které suplují výkon veřejné moci, tj. povinnost od poplatníků vybrat skládkovací poplatek a odvést jej správci poplatku. Provozovatelům skládky však nejsou poskytnuty jakékoliv donucovací prostředky pro splnění uložených povinností. Nadto jsou provozovatelé skládek povinni skládkovací poplatek odvést správci poplatku i v případě, že se jim tento nepodaří vybrat.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby bylo do ust. § 108 odst. 3 návrhu doplněno, že plátce poplatku je povinen správci poplatku odvést <u>vybraný poplatek za ukládání odpadů na skládku.</u></p>	
42.	§ 112	<p>U nedoplatku na poplatek za ukládání odpadů na skládku vzniká úrok z prodlení.</p> <p><u>Připomínka:</u> Návrh zákona neurčuje, kdo je povinen úrok z prodlení hradit.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme jednoznačně určit osobu povinnou úrok z prodlení uhradit.</p>	Zásadní
43.	§ 128 odst. 1	<p>(1) Český statistický úřad plní povinnosti vyplývající pro Českou republiku z přímo použitelného předpisu Evropské unie o statistice odpadů. K plnění těchto povinností využívá údaje z hlášení zaslaných ministerstvu podle § 90 až 91. Za tímto účelem může vyzvat původce odpadů, k podání hlášení.</p> <p><u>Připomínka:</u> Zvýšení administrativní zátěže některých původců.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Na základě výzev Českého statistického úřadu bude docházet k nedůvodnému administrativnímu zatěžování některých původců odpadu, nadto není oprávnění Českého statistického úřadu stanoveno tak, aby nedocházelo k vyzývání stále stejných původců odpadu (mohlo by se pak jednat až o šikanózní výkon veřejné moci).</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme upravit zákon tak, aby sběr dat sjednotil tak, aby původce nebyl zatěžován dodatečnými hlášeními.</p>	Zásadní

44.	§ 132 a násl.	<p>Zadržení odpadu</p> <p><u>Připomínka:</u> Nedůslednost právní úpravy, rozpor s principy ochrany životního prostředí.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Návrh zákona stanoví celním úřadům oprávnění zadržet odpad, avšak neřeší odpovědnostní vztahy k zadrženému odpadu, tj. nestanoví, kdo v době zadržení odpadu nese odpovědnost za nakládání se zadrženým odpadem v souladu se zákonem, zda celní úřad, vlastník odpadu či osoba, která má odpad fakticky v držení.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme, aby byla výslovně stanovena odpovědnost celního úřadu za nakládání se zadrženým odpadem v souladu se zákonem o odpadech v době zadržení odpadu.</p>	Zásadní
45.	§ 147 odst. 8	<p><u>Připomínka:</u> Nesouhlasíme s prodloužením platnosti stávajících Plánů odpadového hospodářství „do uplynutí doby, na kterou byly vydány“ jak stojí v § 147 odstavci 8 .</p> <p><u>Zdůvodnění:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Jak známo rámcová směrnice o odpadech požaduje, aby členské země EU závazně dosáhly do roku 2025 minimálně 55 % míry recyklace všech komunálních odpadů. Nynější POH ČR neobsahuje žádný závazný cíl pro recyklaci komunálních odpadů pro rok 2025, neobsahuje ani žádný cíl pro recyklaci všech komunálních odpadů. POH ČR musí obsahovat závazné cíle pro recyklaci všech komunálních odpadů podle cílů obsažených v Balíčku pro oběhové hospodářství. - Jak ukázala analýza Hnutí DUHA Ministerstvem životního prostředí schválených krajských POH, kraje v roce 2025 plánují skládkovat a pálit víc než 52 % vyprodukovaných komunálních odpadů. Logicky tedy v roce 2025 nemohou recyklovat víc než 48 % (=100-52) komunálních odpadů. Podle nyní platných krajských POH tedy ČR v roce 2025 nebude recyklovat ani 50 %, natož minimálně požadovaných a závazných 55 % komunálních odpadů. Krajské POH se proto musí přepracovat tak, aby počítaly s dosažením závazných cílů pro recyklaci komunálních odpadů obsažených v Balíčku pro oběhové hospodářství. - Nynější zákon o odpadech stanovuje v § 42, odstavci 7, že „Plán odpadového hospodářství České republiky ... musí být změněn bezprostředně po každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.“ Hnutí DUHA je přesvědčeno, že zásadní změnou podmínek bylo na úrovni EU schválení Balíčku pro oběhové hospodářství požadujícího, aby 	Zásadní

		<p>do roku 2025 byla v ČR recyklována většina komunálních odpadů. Protože takové závazné cíle neobsahuje ani POH ČR ani Ministerstvem životního prostředí schválené krajské plány.</p> <p>Návrh: Navrhujeme zrušit ustanovení §147 odst. 8 zcela zrušit s tím, že zůstává v platnosti ustanovení § 95 odst. 1 podle kterého se POH ČR “zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn bezprostředně po každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.</p>	
46.	§ 150	<p>Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021.</p> <p><u>Připomínka:</u> Otázka přiměřenosti legisvakanční lhůty.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Návrh zákona o odpadech přináší celou řadu významných nových institutů a povinností, přičemž adresátům právní normy neposkytuje dostatečný časový prostor, aby svou činnost navrhované právní úpravě uzpůsobili.</p> <p><u>Návrh:</u> Navrhujeme stanovit pozdější účinnost navrhovaného zákona.</p>	Zásadní

Kontaktní osobou pro vypořádání připomínek je JUDr. Věroslav Sobotka 734 302 000
sobotka@amsp.cz, amsp@amsp.cz